

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΤΗΝ 1 ΚΑΙ ΤΗΝ 15 ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Συνδρομή έτησια προπληρωτέα: Έσωτερικού δε. 7 (διά τούς Διδασκάλους δε. 5).— Έξωτερικού φρ. χρ. 8 (διά τούς Διδασκάλους φρ. χρ. 5).— Αιτήσεις προς έγγραφήν απευθύνονται προς τόν Έκδοτήν Μ. Ι. Σαλίβερον διά συστημένης επιστολής.— Συνδρομητά άπ' εύθείας έγγράφονται εις τά Καταστήματα Μ. Ι. Σαλίβερον.— Αί συνδρομαί άρχονται από 1' Ιανουαρίου και είναι έτησια.

Λ Ε Π Τ Α 30

Έν Αθήναις 15 Σεπτεμβρίου 1903.

ΕΤΟΣ ΣΤ'—ΑΡ. 18

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

(24, ΟΔΟΣ ΔΙΔΟΤΟΥ)

ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟΥ 18ου ΑΡΙΘΜΟΥ

Η ΠΑΙΔΟΚΟΜΙΑ ΕΝ ΤΩ ΔΗΜΟΤΙΚΩ ΣΧΟΛΕΙΩ.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΜΑΘΗΤΑΣ υπό Γερασίου Δ. Κεφαλά Σχολάρχου.

ΚΑΛΟΝΗ ΚΑΙ ΑΘΛΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ (κατά τόν Παύλον Ζανέ) υπό Δ. Μαρίνου.

ΤΟ ΣΥΜΠΛΗΝ Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ.— Γενική σημείωσις του μεταφραστού επί του Α' και Β' κεφαλαίου (κατά μετάφρασιν εκ του Γαλλικού υπό Αντ. Πολυμέρη).

ΓΝΩΜΑΙ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΝ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ. Σχολή θηρίων.—Ο τετραγωνισμός του κύκλου.—Αναψυκτική συσκευή.—Πρώτουπος οικοκυρική σχολή.—Τέχνη και κριτική.

ΑΓΩΓΗ - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Γράμματα, Έπιστήμαι, Τέχναι, Βιομηχανία.

Κατά τας πολιτικάς έφημερίδας, άμα τή έναρξει των μαθημάτων του Έθνικού Πανεπιστημίου, τó Ύπουργείον τής Παιδείας θ' άποστείλῃ αὐτῷ ερώτημα περί των καταλλήλων καθηγητῶν προς συμπλήρωσιν των πανεπιστημιακῶν έδρῶν. Έκ των τριῶν κενῶν τοιούτων ἡ αρχαιολογική φαίνεται ὡς ἡ ἀπολύτως ἀναγκαϊότερα καὶ αὐτὴ θὰ πληρωθῇ πρώτη. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς ἄλλας θὰ ληφθῇ ἀπόφασις μετὰ συνεννόησεως Ὑπουργείου καὶ Συγκλήτου.

— Έν τῇ κατὰ τὸ ἐπίδον έτος διοργανουμένη ἐν Ἀγίῳ Λουδοβίκῳ τῆς Ἀμερικῆς Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει, εἰς ἣν θὰ λάβῃ μέρος καὶ ἡ Ἑλλάς, γενικὸς Ἐπίτροπος τῶν Ἑλλήνων ἐκθετῶν ὤρισθη ὁ αὐτόθι διαμείνων ὁμογενὴς κ. Τσακίρης, ὅστις, διατρίβων ἐνταῦθα, ἔσχε μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Ἐκ

μέρους δὲ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀντιπρόσωπος ὤρισθη ὁ Πρόξενος κ. Γιαννιόπουλος μετὰ τοῦ ὁποίου ὁ κ. Τσακίρης θὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν διὰ τὰ πραιτέρω.

— Τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον καθ' ἃ ἠγγέλθη ἐκ Λονδίνου, ἐπλουτίσθη ἐσχάτως καὶ με ἕτερον τεμάχιον τοῦ Παρθενῶνος ἐξαισίας τέχνης, ἀνάγλυφον τοῦτο, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν γνώμην τῶν Ἀγγλων ἀρχαιολόγων μετεφέρθη ἐξ Ἑλλάδος πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ συλητοῦ λόρδου Ἑλγίνου, εὐρέθῃ εἰς τὸ κτῆμα Θωμᾶ τινος κεχωσμένον κατὰ τὸ ἥμισυ ἐντὸς οἰκοδομῆς.

— Ἀγγέλλεται ἐκ Τουρίου ὅτι ὁ καθηγητῆς Σκιαπαρέλλυ, ἐπιστρέψας εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐξ Αἰγύπτου, ὅπου ἐνήργησεν ἀνασκαφάς, ἐπλούτισε τὸ μουσεῖον τῆς πόλεως διὰ πολλῶν ἐπιγραφῶν παναρχαίας, ὡς λέγεται, ἐποχῆς καὶ ἑλληνικῶν περγαμητῶν πολλῆς ἀξίας, κατὰ τὴν γενομένην εξέτασιν. Εἰδικὸς καθηγητῆς τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν ἀνέλαβε τὴν εξέτασιν τῶν παπύρων, ὅτινες μετὰ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων κατετέθησαν εἰς τὸ Αἰγυπτιακὸν τμήμα τοῦ Μουσείου.

— Ἡ εἰσαγωγή τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ἰούλιον ἀνήλθεν εἰς λίτρας 12, 027 ἀπέναντι 11, 137 λιτρῶν τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος έτους. Μεγάλαι ποσότητες ἑλληνικῶν καπνῶν ἐζητήθησαν ὑπὸ μεγάλων καπνεμπόρων κατὰ τὸ έτος τοῦτο. Πιστεύεται ὅτι ἡ ἐξαγωγή καπνῶν κατὰ τὸ έτος τοῦτο δι' Αἰγυπτον θὰ ὑπερβῇ τὰ ἐξ ἑκατομμύρια λιτρῶν.

— Ὁ ἐκ τῶν ἐταίρων τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς κ. Μανδέλ, ὅστις ἐνεργεῖ τὰς ἐν Πτώῳ τῆς Βοιωτίας ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς, κατέστησε γνωστὸν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὅτι ἀνεκάλυψε τέσσαρα ἀγάλματα τῆς 5ης κ. Χ. ἑκατονταετηρίδος, δυστυχῶς ὅμως ἀκέφαλα καὶ ἡμικατεστραμμένα. Αἱ ἀνασκαφαί θὰ ἐξακολουθήσουν καὶ καθ' ὅλον τὸν Σεπτέμβριον μῆνα, ἐλπίζεται δὲ ὅτι θὰ ἀνακαλυφθοῦν καὶ ἄλλα κειμήλια.

— Ἀνηγγέλθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας, ὅτι παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ὑπὸ ἐργατῶν ἀνευρέθη ἀρχαῖος τάφος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐτοποθετήθη ἀμέσως σκοπός, ὅπως ἀνοιχθῇ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀρμοδίου Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὅστις θὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου πρὸς τοῦτο.

— Ἀφίκετο ἐκ Χανίων ὁ κ. Κωνσταντῖνος Μάνος περατώσας τὴν μετάφρασιν τῆς « Ἀντιγόνης » τοῦ Σοφοκλέους, τὴν ὁποῖαν παρέδωκεν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Βασιλικῦ Θεάτρου. Ἡ « Ἀντιγόνη » τοῦ κ. Κ. Μάνου μετεφράσθη εἰς στίχους ὁμοιοκαταληκτοῦς, πλὴν τῶν χορικῶν, τὰ ὁποῖα μετέφρασεν ὁ ποιητῆς εἰς μέτρα ποικίλα Ὁ κ. Μάνος εἰς τὴν μετάφρασίν του μετεχειρίσθη τὴν κοινὴν γλῶσσαν. Ἡ « Ἀντιγόνη » θὰ παρασταθῇ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Β. Θεάτρου ἐντὸς τῆς προσεχοῦς χειμερινῆς περιόδου με τὴν μουσικὴν τοῦ Μένδελσων.

— Ὁ ἐκ τῶν ἐταίρων τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς Βέλγος ἀρχαιολόγος κ. Δεμου-

λέν, ὅστις ἐνήργησεν εἰς τὴν θέσιν Κιόνια τῆς Τήνου ἀρχαιολογικᾶς ἀνασκαφῆς, αἵτινες ἐστέθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας, διότι ἀπεκαλύφθη μέγα μέρος ἀρχαίου ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος, ληξιάσης τῆς ἐν Ἑλλάδι θητείαις του, διετάρχθη νὰ ἐπισκεφθῆ χάριν ἀρχαιολογικῶν μελετῶν τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Πλὴν τοῦ κ. Δεμουλιᾶν καὶ ἄλλοι, Γερμανοὶ ἰδίᾳ ἀρχαιολόγοι, εὐρίσκονταί: ἤδη χάριν τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ εἰς διάφορα μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

— Αἱ σκηνογραφίαι τῶν ἀρχαίων δραμάτων, τὰ ὅποια θὰ διδάξῃ ἐφέτος τὸ Β. Θεάτρον, ἀφίχθησαν ἐκ Βερολίνου. Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος καταφθάνουν καὶ οἱ ἱματισμοί. Αἱ σκηνογραφίαι τῶν «Ἰσαύρων», τῆς βυζαντινῆς τραγωιδίας τοῦ κ. Κλ. Παγκραθῆ παρηγγέλθησαν εἰς Βερολίνον. Αἱ σκηνογραφίαι τοῦ «Χειμωνιάτικου παραμυθιοῦ» τοῦ Σαίξπηρ ἐφθασαν.

— Ἡ ἐνταῦθα Γαλλικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας κατέστησε γνωστὸν, ὅτι παρὰ τὸν λιμένα τῆς Μήλου ὑπὸ τοῦ ἑταίρου αὐτῆς, ὅστις ἐνεργεῖ αὐτόθι ἐκχωματώσεις χάριν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν, ἀνεκαλύφθη ἀρχαῖος οἰκίσκος καὶ παρ' αὐτὸν βολῶνται ἀποθήκαι, ἀναγόμεναι εἰς ἀρχαίους χρόνους. Πλὴν τούτων ἀνεκαλύφθησαν ἐπίσης καὶ δύο φρέατα, ἐντὸς τοῦ ἐνὸς τῶν ὁποίων ἀνοιχθέντος ἀνευρέθησαν πληθὺς ἐπιγραφῶν τῆς 4ης καὶ 5ης π. Χ. ἑκατονταετηρίδος. Τὸ ἕτερον φρέαρ δὲν ἠνολήθη ἀκόμη. Τὰ εὐρήματα κρίνονταἶ σπουδαϊότατα.

— Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀνηγγέλθη ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς ἀρχαιολόγος στρατηγὸς Τσεσνόλα, διευθυντὴς τοῦ Μουσείου τῆς νέας Ὑόρκης, ἐδώρησεν εἰς τὸ Ἑθνικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μοσεῖον πολυτίμον λεύκιμα τῶν Κυπριακῶν Ἀρχαιοτήτων. Τὸ Δισικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας ἠύχαρῆς τῆς τηλεγραφικῶς τὸν Ἀμερικανὸν δωρητῆν.

— Ὡς γνωστὸν, πρὸ τινος ἡ κυπριακὴ Κυβέρνησις ἐξήτησε δι' ἐγγράφου τῆς παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας τὴν ἀποστολὴν ἐντεῦθεν τριῶν καθηγητῶν τῶν ἑλληνικῶν καὶ ἐνὸς παιδαγωγοῦ, προσφέρουσα ὡς ἀμοιβὴν 90 λίρας ἐτησίως εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐνήργησε καταλλήλως, δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ ἀποστείλῃ ἕνεκεν τοῦ γλισχροῦ μισθοῦ τοὺς ζητούμενους καθηγητάς. Ἢδη ὅμως δύο διδάκτορες τῆς φιλολογίας οἱ κ. κ. Δρακὸν ἰδῆς καὶ Θεοδωρίδης προσεφέρθησαν ν' ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν ἐν Κύπρῳ μετὰ τὴν ἀμοιβὴν ταύτην. Τὸ ὑπουργεῖον τοῖς παρεχώρησε 10 λίρας ὡς ὀδοιπορικὰ ἐξόδα καὶ ἀνεχώρησαν οὗτοι ἐσπευσμένως διὰ Κύπρον.

— Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὑπεβλήθη ἀναφορὰ ὑπὸ τοῦ ἀρχιτεχνίτου τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ὀπλοστασίου κ. Βλασσπούλου μετ' ἐνὸς ὀπλοῦ ἐπαναληπτικοῦ συστήματος Μάνλιγγερ ἐφευρεθέντος ὑπὸ τοῦ ἰδίου. Διὰ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ὁ ἐφευρέτης ζητεῖ ὅπως γείνῃσι δοκιμαίαι τοῦ ὀπλοῦ τούτου. Ὁ ὑπουργὸς διετάξεν, ὅπως ἀποσταλῆ τὸ ὀπλον εἰς ἐπιτροπὴν πρὸς ἐνεργείαν δοκιμῶν.

— Ἡ βαυαρικὴ Κυβέρνησις, ἀπαντῶσα εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διοργανωθέντος ἐνταῦθα διεθνoῦς Ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου, δηλοῖ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅτι κατόπιν εἰδοποιήσεως τῆς θέλουσιν ἀποστέλλει ἀντιπροσώπους εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο ἅπαντα τὰ ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα τῆς ἐπικρατείας τῆς.

— Ἡ Μ. Πρωτοσύγκλητος ἐξέδωκε τὴν ἐπομένην ἐπὶ τῆς ἐνάξσεως τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους ἐγκύκλιον πρὸς τὰς διαφόρους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκπαιδευτικὰς ἀρχάς :

Τιμωτάτοι Ἐφόροι καὶ ἑλλογμοὶ Διευθυνταὶ καὶ Διευθύνοντες τῶν Σχολῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀρχομένου προσεχῶς τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1903 1904 ἡ Π. Κ. Ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ καθήκοντος προνοῦσα προάγεται ὅπως ἀνακοινώσεται τοῖς τιμωτάτοις Ἐφόροις καὶ ἑλλογμοῖς διευθυνταῖς καὶ διευθυντοῖς τῶν Σχολῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κων) πόλεως διατάξεις αὐτῆς συνοψιζόμενας ἐν τοῖς ἐξῆς :

Α') Συνωδᾷ τοῖς κεκανονισμένοις τὰ μετὰ μαθημάτων ἄρξονται τακτικῶς ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου, τελουμένου ἐπὶ ταῖς ἐνάξσεως τοῦ νενομισμένου ἁγιασμοῦ, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ἀπὸ τῆς 25 Αὐγούστου, εἰδοποιουμένων διὰ καταλλήλων τοιχοκολλήσεων τῶν γονέων, ὅπως σπεύσωσιν εἰς τὴν ἐγκαίρως ἐγγραφὴν τῶν τέκνων αὐτῶν.

Β') Αἱ διευθύνσεις τῶν Σχολῶν ὀφείλουσιν ἴν' ἀπαιτῶσι παρὰ τῶν ἐξ ἄλλων Σχολῶν προσεργομένων πρὸς ἐγγραφὴν παιδῶν τὰ ἐνδεικτικὰ τῆς προόδου καὶ χρηστικῆς διαγωγῆς αὐτῶν, ἐνεργοῦσαι πᾶν ὃ, τι πρέπον διὰ τοὺς στερομένους τοιούτων ἀπαγορεύεται δὲ ἡ ὑπόβολή προβιβασθέντων κατὰ τὰς ἐξέτασεις μαθητῶν καὶ μαθητριῶν εἰς δευτέραν ἐξέτασιν ἐπὶ σκοπῶ ὑπερπήδησεως τάξεως, ὡς καὶ ἡ παραδοχὴ ἀκροατῶν, ἐν οἱαδήποτε τῆσει τῶν δημοτικῶν καὶ ἀστικῶν Σχολῶν, τῶν ἐν ἐκάστη τῆσει ἀναγραφόμενων μαθημάτων ὑποχρεωτικῶν ὄντων εἰς ἅπαντας τοὺς εἰς αὐτὴν ἐγγεγραμμένους παῖδας.

Γ') Τὰ προγράμματα καὶ ὥρολόγια τῶν μαθημάτων ὡς καὶ τὰ συμβόλαια τῶν διδασκόντων δέον ἵνα μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου ὡσιν ἀφύκτως ἐπικεχωρημένα ὑπὸ τῆς Π. Κ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προσαγόμενα ἀμφοτέρω εἰς διπλοῦν καὶ δεόντως ὑπογεγραμμένα, ἀναφερομένων ἐν τοῖς προγράμμασι καὶ τῶν ἐν ἐκάστη τῆσει διδασκόντων προσώπων ἢ ἐπικύρωσις γενήσεται ἐπὶ τῆς βάσει τοῦ τῆς οἰκείας Σχολῆς προϋπολογισμοῦ, περὶ τῆς συντάξεως ὡς καὶ τῆς ἐγκαιρίας ὑποβολῆς τοῦ ὁποῖου ἐγένετο ἤδη μνησθὲν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 4417 καὶ ἡμερ. 2 Ἰουλίου ε.ε. ἐγκυκλίῳ τῆς Μ. Πρωτοσυγκλητίας.

Δ') Τὰ ἐπὶ μέρους προγράμματα τῶν Σχολῶν, ἅτινα, ὡς γνωστὸν, καταρτίζονται ἐπὶ τῆς βάσει τῶν ἐν ἰσχύϊ ἀναλυτικῶν προγραμμάτων τῆς Μ. Κ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς, δέον ἵν' ἀναγραφῶσιν ἐν ἰδιαιτέρῳ στήλῃ καὶ οὐχὶ ἐν τῷ τέλει ἐκάστου μαθήματος ἢ ἐν ἑτέρῳ καταλόγῳ τὰ ἐν ἐκάστη Σχολῇ ἐν χρήσει διδασκτικὰ βιβλία ἀνάγκη δὲ ἵν' ἀναφέρηται τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἢ ἐκδοσῆς, ἢ χρονολογία καὶ τὰ λοιπὰ ἀπαρραλλάκτως ὡς ἀναγεγραμμένα εἰς τὰ ἐν τῷ Καταλόγῳ τῶν ὑπὸ τῆς Π. Κ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐγκεκριμένων βιβλίων.

Ε') Πάντα τὰ ἐν ταῖς Σχολαῖς διδασκτικὰ βιβλία δέον ἵνα ὦσιν ἐκ τοῦ Καταλόγου τῶν ἐγκεκριμένων τοιούτων ὑπὸ τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπαγορεύεται δὲ αὐστηρῶς πᾶν βιβλίον μὴ ἀναγραφόμενον ἐν τῷ ἐιρημένῳ Καταλόγῳ, ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ Δ' ἐδαφίῳ περὶ βιβλίων διατυπῶνται ἐπὶ ποινή πάσους τοῦ πταίσαντος οἰουδήποτε τῶν διδασκόντων, συνωδᾷ ῥητῶ ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ.

ΣΤ') Ἐκτὸς τῶν εἰδικῶν πάντες οἱ λοιποὶ διδάσκαλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἕνεκα διδασκτικῶν καὶ παιδαγωγικῶν λόγων δέον ἵνα διδάσκωσιν ἕκαστος ἅπαντα τὰ μαθήματα μετὰ τάξεως, ἢν διαδοχικῶς θὰ προάγωσιν οἱ μὲν τοῦ Δημοτικοῦ ἀπὸ τῆς Α' τάξεως μέχρι τῆς Δ', οἱ δὲ τοῦ Σχολαρχείου ἀπὸ Α' μέχρι τῆς Ζ'. Ὄφείλουσι δὲ οἱ διδάσκαλοι οὗτοι ἵνα, ἀναλόγως τῶν τάξεων ἐν αἷς θὰ διδάσκωσι, φέρωσιν ἐξ-

παντος καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ ὁριζόμενα προσόντα, καθ' ἃ καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 4703 καὶ ἡμερ. 13 Ἰουλίου ἐγκυκλίῳ ἀναφέρονται. Ὅπου δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκόντων ὑπολείπεται τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τάξεων, θὰ συνδυάζηται τὸ ὥρολόγιον κατὰ τρόπον, καθ' ὃν εἰς καὶ ὁ αὐτὸς διδάσκαλος θὰ διδάσκη ἀπαραιτήτως τὰ Ὑθησκευτικά, Ἑλληνικά, τὴν Ἱστορίαν, Γεωγραφίαν καὶ τὰ Φυσικά τῆς αὐτῆς τάξεως, τῶν διευθυντῶν τῶν διδασκόντων συνήθως ἐν τῇ ἀνωτάτῃ τῆσει δικαιουμένων ἵνα παραλαμβάνωσιν καὶ μαθήματα ἐξ οἱαςδήποτε τάξεως, ὅταν τοῦτο ἀπαιτῶσιν λόγοι ἀναγκῆ καὶ τῶν κανονικωτέρων λειτουργιῶν καὶ ἐποπέαιαν τῶν Σχολῶν.

Ζ') Οἱ διδάσκοντες ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐν Κοινοτικαῖς Σχολαῖς, πλὴν τῶν εἰδικῶν τῶν ἐπ' ὀλίγας ὥρας καθ' ἑβδομάδα διδασκόντων, ὀφείλουσιν ἵνα παραμένωσιν ἐν τῇ Σχολῇ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, προσερχόμενοι κατὰ τὰ τεθεσπισμένα ἐν τέταρτον τῆς ὥρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάξεως τῶν μαθημάτων καὶ ἀποχωρῶντες τὸ ἑσπέρας μετὰ τὴν ὀλοσχερῆ ἐξοδὸν τῶν μαθητῶν. Ἐὰν δὲ ἐν τῷ ὥρολόγιῳ ἔχωσιν ὥρας τινὰς ἑλευθέρας, αὗται θὰ θεωρῶνται ὡς ὥραι ἐργασίαι, ἀφιερωμένα εἰς τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐπιτελίαν τῶν μαθητῶν ἢ ἄλλην ὑπηρεσίαν τῆς Σχολῆς, ἀπαγορευόμενοι αὐτοῖς ἵν' ἀπέργωνται καὶ διαμένωσιν ἐκτὸς τῆς Σχολῆς κατὰ τὰς ὥρας ταύτας. Εἴητε δὲ ὑγιαίνοντες ἐν Κυρίῳ.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 14ῃ Αὐγούστου 1903.

† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελος Καλλίνικος

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΟΥ

Εἰς τοὺς ἀναγνώσαντας τὸ περὶ Μελισσῶν βιβλίον τοῦ κ. Γ. Δροσίνῃ τὸ προσέβρισεν ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὀφελίμων βιβλίων, δὲν εἶναι βεβαίως ἀγνωστος ὅλος διόλου ἢ τεραστία πρόσδος, ἢ ὁποῖα ἐγείνηται εἰς τὴν μελισσοκομίαν, ἰδίως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, εἰς τε τὴν Εὐρώπῃ καὶ τὴν Ἀμερικήν. Ἀπορίας δὲ ἄξιον εἶναι, πῶς, ἐνὸς ἐπι τῶν ἐτη τσατάων ἐγένετο πρόσδος, νὰ μὴ ἔχωμεν καὶ ἰδέαν περὶ αὐτῆς, ἡμεῖς ἢ γὰρ τῶν ὁποίων εἶναι ἐξαιρετικῶς καταλλήλως διὰ τὴν εὐδοκίμησιν τῆς μελισσοκομίας καὶ ὡς ἐκ τοῦ κλίματος αὐτῆς καὶ ἐκ τῆς πλουσίας ἀναπτύξεως τῆς βλαστῆσεως εἰς τε τοὺς χθαμαλωτέρους τόπους καὶ εἰς τὰ καλοῦμενα ὑψίπεδα.

Καὶ δι' ἐκεῖνου μὲν τοῦ βιβλιαρίου ἐλάθωμεν ἀπλῶς ἰδέαν περὶ τῆς γενομένης «καταπληκτικῆς» προόδου, ἀλλ' ὅπως καὶ παρ' ἡμῖν πραγματοποιηθῆ ἀνάλογος τις, πρόσδος εἶναι ἀνάγκη νὰ μεταγλωττισθῆ καταλλήλως ὁδηγὸς διὰ κυφύλας μετὰ κινητὰ πλαίσια οὐδὲ πρέπει τις νὰ συλλάβῃ καὶ κατὰ νοῦν, ὅτι μετὰ τὸ νὰ προμηθευθῆ μίαν κυφύλην μετὰ κινητὰ πλαίσια οἰουδήποτε συστήματος θὰ δυνηθῆ νὰ ἐπιτύχῃ ἀνάλογα τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἢ Ἀμερική ἀποτελεσμάτων ἀνευ ὁδηγοῦ. Ἄρκει δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ μελισσοκομία σήμερον ἔχει σχεδὸν ἀναγθῆ εἰς ἐπιστήμην, ἐκπλησσεται δὲ ὁ ἀναγινώσκων σπουδαίους ὁδηγούς διὰ τε τὸ πλῆθος καὶ τὴν σπουδαϊότητα τῶν εἰς αὐτοὺς ἀποτε-

ταμιευμένων γνώσεων, τὰς ὁποίας ἡ πείρα ἀπεθησαύρισεν.

Τοιούτων τινά ὁδηγῶν λοιπὸν — εὐρισκόμενον «εἰς τὴν Α'» γραμμῆν τοῦ Ἀμερικανο-γαλλικοῦ συστήματος, ὡς γράφει ὁ μεταφράσας αὐτὸν εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν, καὶ συνηρμολογημένον ὑπὸ «ἐνὸς τῶν διαπρεπεστάτων μελισσοκόμων τῆς Εὐρώπης εἰσηγητοῦ τῆς νέας μελισσοκομίας (moderne) ἐν τῇ Ἑλβετίας», ὡς παρουσιάζει τὸν συγγραφέα εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ τὸ κύριον ὄργανον τῆς Ἀγγλικῆς μελισσοκομίας «British Bee Journal», περιγράφον τὸν βίον του, ὑπὸ τοῦ κ. Bertrand καθήγητοῦ κτλ. — θεωροῦντες ἀπαραίτητον διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπιδοθῶσιν ἢ ἐπιδοσόμενοι ἤδη εἰς τὴν μελισσοκομίαν μελισσοκόμους ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ ἀπλῶς μελισσοφίλους, ἀπεφασίσαμεν νὰ μεταφέρωμεν εἰς τὴν καθ' ἡμῶν γλῶσσαν, νομίζοντες ὅτι ἐπιτελοῦμεν οὕτω ἔργον, διὰ τοῦ ὁποῖου μεγάλης ὀφελείας πρόξενον θέλομεν γείναι εἰς τοὺς ἀσχολουμένους εἰς γεωργικὰ ἔργα καὶ μάλιστα εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ ἱερεῖς τῶν χωρίων, οἵτινες διαθέτοντες ὥρας τινὰς καθ' ἑβδομάδα εἰς τὸ εὐχάριστον ἔργον τῆς περιποιήσεως τῶν μελισσῶν, καὶ διδάγματα ὑψηλὰ ἐκεῖθεν θὰ δύνανται νὰ συχνομίζωσι χρησιμώτατα εἰς τὸν καθ' ἡμῶν βίον καὶ κέρδη ἀξιόλογα, ἀρκετὰ νὰ συντελέσωσι καὶ αὐτὰ ὅπως ἴσθης εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς θέσεως αὐτῶν διὰ τοῦ ἀξιοπροσέου βίου, στηρίζομένου ἐπὶ τῆς ἐπὶ μᾶλλον αὐξανόμενης οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας.

Ὅπως δὲ διανοήσομεν ἐπὶ μᾶλλον τοὺς ὀφθαλμούς ἐκεῖνων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔλαβον ἀκόμη ἀφορμὴν νὰ πληροφορηθῶσι καλῶς πόσον ἐπιμερῶς δύναται νὰ εἶναι ἡ τοιαύτη ἐνασχόλησις, παραθέτομεν τὴν ἐξῆς περικοπήν ἐκ τοῦ προλόγου τοῦ συγγραφέως : «Ἔγωγ ἠδὲ ἐρωτηθῆ πολλὰς πόσον δύναται νὰ εἶναι τὸ μέσον εἰσόδημα ἐνὸς μελισσοκομίου. Ἐνταῦθα εἶναι ἀδύνατον νὰ δοθῆ ὀρισμένη ἀπάντησις, καθ' ὅσον ἡ ἐσοδεία σπουδαίως ἀμφιταλαντεύεται κατὰ τὸ ἔτος καὶ τὰς ἰδιαιτέρας ἐκάστου τόπου συνθήκας. Γενικῶς ὅμως δύναται τις τοῦλάχιστον νὰ εἴπῃ, ὅτι ὁ μελισσοκόμος, ἐφ' ὅσον δὲν κατοικεῖ εἰς τόπον πραγματικῶς ἐλεεινόν, πλουσίως ἀποζημιώνεται διὰ τῶν μελισσῶν του, καὶ ὡς πρὸς τοὺς κόπους καὶ ὡς πρὸς τὰς δαπάνας του.

«Πολὸν πρέπει νὰ ἐξετασθῆ ἡ βλάστησις τοῦ τοῦο. Τὰ ἐξαιρετικὰ εἰσόδημα ἀπὸ 80—100 χιλιόγραμμα εἰς τὸν ἰδικὸν μας τόπον (δηλ. ἐν Ἑλβετίας) καὶ ἀπὸ 200 καὶ πλέον χιλιόγραμμα εἰς ἄλλας χώρας, τὰ ὁποῖα κατὰ τύχην εἰς ἕν ἔτος ἀπὸ μίαν μόνον κυφύλην λαμβάνει τις, δὲν δύνανται κατ' οὐδένα λόγον νὰ χρησιμώσωσιν ὡς βάσις πρὸς ὑπολογισμόν τοῦ μέσου εἰσοδήματος ἐνὸς ὀλοκληροῦ μελισσοκομίου, δεικνύουσιν ὅμως τί ἐν μελισσῶν εἶνε εἰς θέσιν νὰ παραγάγῃ, καὶ δύναται τις νὰ ἐλπίζῃ, ὅτι, στηριζόμενον εἰς μίαν καλὴν ἐκτροφὴν, τοῦτο, ὅπερ σήμερον ἀποτελεῖ τὴν ἐξαιρεσιν, δύναται νὰ γείνη κανόν. Ἡ τεραστία πρόσδος, ἣτις μόνον κατὰ τὸ διάστημα μετὰ ἑκατονταετηρίδος ἐπραγματοποιήθη, δικαιολογεῖ τὰς πλέον τολμηρὰς προσδοκίας. Οὐδέμία ἀγορευτὴ ἔργασια εἶνε μᾶλλον προσιτὴ εἰς ὅλους καὶ ἀπαιτεῖ μετριώτερον κεφάλαιον παρὰ ἡ μελισσοκομία. Δὲν χρειάζεται καὶ τινεὶ πολὺν τόπον ὁ χωρὸς, ὁ ὁποῖος εἶνε ἀναγκαῖος διὰ τὴν τοποθέτησιν μερικῶν κυφύλων, ἀρκεῖ καὶ ἐὰν αἱ μέλισσαι τοῦ πτωχοῦ πετῶσιν εἰς τοὺς ἀγρούς τοῦ πλουσίου γείτονος, ὅπως κομίσωσιν ἐκ τῶν ἀνθῶν τὸ γλυκὺ νέκταρ, ἀποζημιώσουσι καὶ τοῦτον πλουσίως, γονιμοποιούσαι τὰ ἀναβάλλοντα ζῖνη...».

Διὰ νὰ λύσωμεν τέλος ἐν μέρει τὴν ἀπορίαν τοῦ ἀναγνώστου τῆς παρούσης ἀγγελίας, πῶς εἶνε δυνατὴ

ἡ καταπληκτικὴ αὕτη αὔξησις τῆς παραγωγῆς, ὑπενθυμίζομεν τὰς τεχνικὰς κηρύθρας καὶ τὸ μηχανήμα τοῦ Hguschka, διότι ὁ ἀνεπτυγμένος μελισσοκόμος ἐξάγει τὸ μέλι τοῦ διὰ μηχανήματος ἐκ τῶν κηρύθρων, ἐπαναθέτει δὲ ταύτας κατόπιν εἰς τὴν κυψέλην, τὰς ὁποίας ἐντὸς ὀλίγου πληροῦσι πάλιν αἱ μέλισσαι μὲ μέλι. Ὁ χρόνος λοιπὸν τὸν ὁποῖον ἤθελον δαπανῆσαι διὰ τὰ οἰκοδομήσασιν ἐκ νέου τὰς κηρύθρας προστίθεται εἰς τὴν παραγωγὴν μέλιτος. — Φαντάσθητε χωρικόν, ἐγκατεστημένον εἰς ἐξοχικὸν κτῆμα, εἰς τὸν ὁποῖον λέγομεν: ἰδοὺ τὸ κτῆμα αὐτό, ἰδοὺ καὶ ἡ οἰκοδομὴ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ κατοικήσῃ, καλλιέργησον τώρα τὰς ἐκτάσεις αὐτάς, διὰ τὰ ἐπαρκῆς εἰς τὰς ἀνάγκας σου, δίδῃς δὲ καὶ εἰς ἐμὲ ἀνάλογον εἰσὸδήμα. — Φαντάσθητε καὶ ἕτερον εἰς τὸν ὁποῖον δίδομεν ἐπίσης ἐκτεταμέναις καὶ γονίμοις γαίαις, ἀλλ' εἰς τὸν ὁποῖον ἐξ ἰδιοτροπίας λέγομεν καθ' ἕκαστον ἔτος τὰ οἰκήματα σου ἰδοὺ κρημνίζω ἐκ θεμελίων, διότι ἐπιθυμῶ νὰ τὰ βλέπω πάντοτε καινουργῆ, οἰκοδομήσον αὐτὰ ἐκ νέου καὶ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον ἐξόδευσον εἰς καλλιέργειαν διὰ τὰς ἰδικὰς σου ἀνάγκας καὶ τὸ ἐμὸν μερίδιον!

Ὁ πρῶτος χωρικὸς ὑπενθυμίζει εἰς ἡμᾶς τὴν νεωτέρα μελισσοκομίαν, ὁ δεῦτερος τὴν Ἡσιόδειον. Κατὰ τὴν τελευταίαν δὲν καταστρέφομεν βεβαίως τὰ οἰκοδομήματα τῶν μελισσῶν (τὰς κηρύθρας) ἐξ ἰδιοτροπίας, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης κατὰ τὴν πρώτην ἐπιτρέπουσιν εἰς ἡμᾶς τὰ κινητὰ πλαίσια νὰ ἀποφεύγωμεν τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐπὶ μεγάλῃ ὠφελείᾳ καὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν μελισσῶν.

Ἐτερος λόγος τῆς καταπληκτικῆς αὔξεως τῆς παραγωγῆς εἶνε καὶ ὁ ἐξῆς: ὑπελογίσθη δὴλ. ὅτι αἱ μέλισσαι πρὸς παραγωγὴν μιᾶς ὀκτῆς λ. γ. κηροῦ δαπανῶσι δέκα περίπου ὀκτάδας μέλιτος. Ἐάν λοιπὸν ἀπὸ μίαν παλαιάν κυψέλην ἀφαιρῶμεν καθ' ἔτος ὄμοῦ μὲ τὸ μέλι καὶ ἡμίσειαν ἔστω ὀκτὴν κηροῦ, ἰδοὺ ὅτι ὑποχρεώομεν τὰς μελίτσας νὰ δαπανήσωσι 5 ὀκτάδας μέλιτος διὰ νὰ ἀναπληρώσωσι τὰς ἀφαιρεθείσας κηρύθρας. Τὸ μέλι λοιπὸν αὐτὸ τῶν 5 ὀκτ. ἐξ ἐκάστης κυψέλης εἶναι καὶ αὐτὸ δι' ἡμᾶς κέρδος, ὅταν μεταχειρίζομεθα τὰ κινητὰ πλαίσια καὶ δὲν καταστρέφομεν τὰς κηρύθρας. Συνδυάσατε τώρα καὶ τοὺς δύο αὐτοὺς λόγους καὶ θέλετε ἔχει ἐνώπιον ὑμῶν λευμένον τὸ μυστήριον τῆς ὑπερβολικῆς παραγωγῆς, καὶ δὲν θέλετε ἐκπλαγῆ ὅταν ἀκούσητε ὅτι εἰς χώρας εὐνοϊκᾶς διὰ τὴν μελισσοκομίαν κατορθώνουσι πολλάκις νὰ ἔχωσι τρεῖς ἑσοδείας μέλιτος ἐντὸς τοῦ ἔτους. Δάθετε προσέτι ὑπ' ὄψει τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα (εἰς χρῶμα, ὄσμην καὶ γεῦσιν) τοῦ διὰ τῆς μελιτοσφενδόνης ἐξαγομένου μέλιτος (οὕτω καλοῦσιν οἱ Γερμανοὶ τὸ μηχανήμα τοῦτο Honigschleuper), ὅπερ ἐκρέει ἄγνων ἀπὸ τὰ κύτταρα, χωρὶς νὰ συμπίεσθῃ μὲ κηρὸν καὶ γύριν ἢ κάμψας, ἀναλογίσθητε καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν περιποίησιν τῶν μελισσῶν καὶ θέλετε σχηματίσει ὅπως οὖν ἰδέαν περὶ τοῦ πράγματος.

Τοῦ προκειμένου ἔργου ἐγένετο μετάφρασις οὐ μόνον εἰς τὴν γερμανικὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἰταλικήν. Ἡ γερμανικὴ μετάφρασις ἔχει τοῦτο τὸ πλεονέκτημα, ὅτι εἶνε πλουτισμένη καὶ διὰ σημειώσεων τοῦ μεταφραστοῦ (εἰδικῶν μελισσοκόμου) καὶ παραρτήματος εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου ἐκ σελ. 30 περὶ νεωτάτου συστήματος κυψέλης, διαδιδόμενης ἤδη ἐν Ἑλβετίᾳ. Θὰ ἀποτελεῖται δὲ τὸ ὅλον βιβλίον ἐκ 300 περίπου σελίδων σχήματος 8ου, περιλαμβάνον εἰσαγωγὴν, ἡμερολόγιον, περιγραφὴν ἐργαλείων καὶ 4 τύπων κυψελῶν, τῶν θεωρουμένων ὡς ἀρίστων (μετὰ τῶν σχετικῶν εἰκόνων καὶ σχεδίαγραμμάτων). Ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ θέλει γίνεαι ἐπὶ χάριτος ἐκλεκτοῦ, καὶ θέλει κατα-

βληθῆ πᾶσα προσπόθεια ὅπως καὶ αἱ εἰκόνες εἶναι ἀνάλογοι μὲ τὰς τοῦ πρωτοτύπου. Ἡ γλῶσσα θὰ εἶναι ὅσα τὸ δυνατόν ἀπλή καὶ καθαρά.

Ἡ τιμὴ ἐκάστου ἀντιτύπου ὀρίζεται διὰ τοὺς συνδρομητὰς εἰς δραχ. 3.

Ἐν Κερκύρα τῇ 10 Αὐγούστου 1903

Γεώρ. Τριβιζᾶς

ΕΞΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

L'ERMITAGE

Ἐκδίδεται κατὰ μῆνα ἐν Παρισίοις καὶ εἶνε ὡς πρὸς τὸ σχῆμα καὶ τὴν ἐκτύπωσιν τὸ κομψότατον τῶν καθαρῶς λογοτεχνικῶν περιοδικῶν. Συνεργάται του εἶνε οἱ νέοι λογογράφοι καὶ ποιηταὶ τῆς Γαλλίας. Ἡ συνδρομὴ του διὰ τὴν Ἑλλάδα 8 φρ. γ. ἐτησίως.

MERCURE DE FRANCE

Ἐξαιρετον περιοδικὸν μηνιαῖον ἐκ 300 σελίδων πυκνοτυπωμένων. Περιέχει ἐκλεκτὴν ὕλην, ἰδίως φιλολογικὴν, καλλιτεχνικὴν καὶ κοινωνιολογικὴν, καὶ παρακολουθεῖ κατὰ τρόπον συστηματικὸν τὴν παγκόσμιον πνευματικὴν κίνησιν χρονολογραφικῶς. Ἡ ἐτησίαι συνδρομὴ του διὰ τὴν Ἑλλάδα 24 φράγκα.

LA REVUE

(ANCIENNE « REVUE DES REVUES »)

Δεκαπενθήμερον περιοδικὸν καθ' ἑξοχὴν νεωτερίζον, ἔχον διεθνήν χαρακτῆρα. Ἀριθμεῖ μεταξὺ τῶν συντακτῶν του ὅ,τι ἐξοχὸν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ παγκόσμιος λογοτεχνία καὶ ἐπιστήμη. Περιέχει εἰκόνας καὶ γελοιογραφίας. Ἡ συνδρομὴ του 24 φράγκα γρ. διὰ τὴν Ἑλλάδα.

BIBLIOTHÈQUE UNIVERSELLE

ET REVUE SUISSE

Ἐκδίδεται εἰς Λωζάνην τῆς Ἑλβετίας ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἐκ σελίδων 224. Κατ' ἑξοχὴν οἰκογενειακὸν ἀνάγνωσμα συντασσόμενον μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας. Ἡ ὕλη του ποικιλοτάτη. Δημοσιεύει πάντοτε ἀρίστα μυθιστορήματα καὶ διηγήματα. Ὡς ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν ἔχει χρονικὰ ἐξ ὅλων τῶν μεγάλων κέντρων τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου κόσμου. Συνδρομὴ ἐτησίαι διὰ τὴν Ἑλλάδα φράγκα 25.